

A colorful illustration of a young child with dark hair and a red shirt, being held and kissed on the cheek by a woman in a yellow top. A man in a blue shirt stands behind them, his hands resting on the child's shoulders. The style is soft and painterly.

ΜΑΡΩ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Εικονογράφηση: Άρτεμις Πρόβου

Δυο
αγκαλιές
σε μια
βαλίτσα

Αν οι Κυριακές μου δεν ήταν ήσυχες, νομίζω πως δε θα άντεχα καθόλου τις Δευτέρες. Πρώτον, κάθε Δευτέρα πρέπει να πάω στο σχολείο και, δεύτερον, το ξυπνητήρι, δηλαδή ο μπαμπάς μου, με ξεσηκώνει με τα σφυρίγματα του πριν ακόμα χαράξει η μέρα.

Οι Κυριακές είναι αλλιώς. Είναι τόσο μεγάλες, λες κι ο χρόνος σταματάει για ώρες. Οι μεγάλοι κουβεντιάζουν τα βαρετά τους κι εμείς κουζουρεύουμε στα κρεβάτια μας μέχρι αργά. Παίζουμε αλλόκοτα παιχνίδια που σκαρφιζόμαστε εκείνη τη στιγμή μαζί με την αδερφή μου, την Έλλη. Επιπλέον, η Κυριακή είναι ίσως η μοναδική μέρα που η αδερφή μου καταδέχεται να παίξει μαζί μου, αφού λέει πια πως «έχει μεγαλώσει» για παιδικά παιχνίδια.

Μια Κυριακή ήταν που αναποδογύρισαν όλα. Έτσι ξαφνικά, εκεί που παίζαμε το χαμένο ενυδρείο, εκεί που ψάχναμε τα δελφίνια και τις φώκιες κάτω από τα σεντόνια, βρεθήκαμε στο σαλόνι να κάνουμε σοβαρές συζητήσεις μαζί με τους γονείς μας. Από εκείνες τις συζητήσεις που ψάχνεις έναν τρόπο να ξεγλιστρήσεις.

- Οικογενειακό συμβούλιο! ακούστηκε η φωνή του μπαμπά.
- Σε πέντε λεπτά στο σαλόνι! πρόσθεσε η μαμά.
- Κυριακάτικο; Τι είναι πάλι τούτο; αναρωτήθηκε η αδερφή μου φορώντας βιαστικά τη ρόμπα της.

– Οχ... να δεις ότι θα θέλουν να μου πουν για τα μαθηματικά..., σκέφτηκα δυνατά.

– Μπα... εμένα θα θέλουν να κατσαδιάσουν, επειδή έχω κολλήσει με κάτι παιχνίδια στον υπολογιστή, με διαβεβαίωσε η Έλλη.

Δυο αγκαλιές σε μια βαλίτσα

Μπορεί ένα κυριακάτικο πρωινό να φέρει τα πάνω κάτω σε μια οικογένεια; Μπορεί ο μικρός μας ήρωας να ζει ανάμεσα σε δύο σπίτια; Άραγε, πού βρίσκεται η καρδιά του, πού θα χωρέσουν τώρα τα παιχνίδια του; Σε εκείνο το σπίτι που θυμίζει τη μαμά ή μήπως σε εκείνο που θυμίζει τον μπαμπά; Είναι λογικό να νιώθει θυμό και στεναχώρια;

Κάποια πράγματα αλλάζουν και κάποια μένουν ίδια. Ένα όμως είναι σίγουρο: ότι η αγκαλιά της μαμάς και του μπαμπά δε θα αλλάξει ποτέ. Θα είναι πάντα εκεί, μεγάλη και ζεστή, σε κάθε βήμα και στιγμή. Γιατί οι γονείς δε χωρίζουν ποτέ από τα παιδιά τους.

ΘΕΜΑ: ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Διαβάστε στο παιδί σας!
Τα 10 πιο σημαντικά λεπτά της μέρας σας

www.minoas.gr

